

SZÉKELY-UDVARHELY

AZ UDVARHELYMÉGYEI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS KOSSUTH-PÁRT LAPJA

A SZÉKELYUDVARHELYI „SZÉKELY TÁRSASÁG” HIVATALOS KÖZLÖNYE

Megjelen hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

egész évre 10 K, fél évre 5 K, negyed évre 2 K 50 fillér. Községek, papok, gazdasági egyéni tagok és községi előljárók egész évre 8 K, tanítók, községi és körjegyzők szintén egész évre 7 koronáért kapják.

Telefon

Egy példány 10 fillér.

Telefon

FŐSZERKESZTŐ ÉS LAPTULAJDONOS:

BETEGH PÁL

FELELŐS SZERKESZTŐ:

DERÉKI ANTAL

FŐMUNKATÁRS:

FÜLEI SZÁNTÓ LAJOS

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:

Kossuth Lajos utca 31. szám, hova a kéziratok, hirdetések és előfizetések küldendők. — Kéziratokat vissza nem adunk.

Apróhirdetések szavankint 4 fillér-, vastagabb betűvel 8 fillérért más hirdetések olcsó árszabás szerint. Nyílt-tér so a 1 K. A nyílt-tér és hirdetések előre fizetendők.

M. kir. postatakarókpénztári okmány száma 10.489. szám.

Megfigyelések.

Irta: SZEJKE.

I.

Negyedik elemi osztályos fiam sugárzó örömmel beszélt el, hogy az új tanító ur őket így szólítja meg: Kedves gyermekeim!

— Hát mi van ebben, Laci?

— Az, édes apa, hogy a tanító ur bennünket szeret.

— Aztán, mi következik ebből?

— Hogy mi is őt szeressük.

— És mi által mutathatjátok meg azt a szeretetet?

— Ha a tanító ur szavát megfogadjuk és jól tanulunk.

— Igazad van Laci. Nesze egy barack — a tenyeredbe!

Ime, a gyermek is mily hamar észreveszi a szeretet lelkéből jövő szavak melegségét. Mily boldoggá tudja tenni a gyöngédség ott, ahol — valljuk meg őszintén — sokszor anynyi durvasággal találkozunk az édes anyai csóktól iskolába távozó gyermek... Szeretet az első tanítási program Uraim! Akkor mehetünk a nagy nevelési célok felé. A kinek szeretet helyett egy csomó durvaság vagy gög feszíti keblét, az hagyja abba a világ legszebb mesterségét, mert sohase fogja megérteni a legnagyobb Mester szózatát: *Sinite parvulos ad me, quia talium est regnum coelorum!*

Csodálatos, hogy sokszor maguk a tanterfiak közt is mennyire kifejlődik figyelmes figulum odit szelleme. Valóságos autonizmust észlelünk a tanár és tanító között, mert az előbbi ur lenézi az utóbbi urat. Pedig tulajdonképpen tanító a tanár is. Külföldön nincs is meg az az éles különböztetés, — mely nálunk uralkodik. És az az érdekes, hogy a táncitanár, vivótanár, szabászati tanár, a méhészeti vándortanár, zenetanár, gyorsírási tanár elnevezés nyugodtan hagyja a professzor urakat, de ha egy polgári iskolai tanító „tanár”-nak mondja magát, akár meg is fojtanak a szegénységet. — Budapesten egyik körben elnököt választottunk, ki tanfelügyelő-i címmel a miniszteriumba beosztott tanító volt és aki koránál, az egyesületi életben szerzett tapasztalatainál fogva legalkalmasabbnak látszott a vezetésre. Ugyanakkor az alnőki állásra egy középiskolai

tanárt választottunk meg, aki — mint később megtudtuk — azért nem fogadta el a megválasztást, mert „neki derogál, hogy az elnök egy tanító legyen.” Be jó, hogy ez az ur nem tanítja a fiamat! De ha rajtam állana, még a más fiát sem tanítaná... Jegyezzük meg, hogy Trefort saját parlamenti bevallása szerint ismert olyan tanítót, aki kultuszminiszternek is beválhatott volna...

*

Az éles megkülönböztetés társadalmunk egyik legfőbb baja. Ezért vagyunk mi szétoldott kévék. Az egységes, testvéries közmunka terén széthúzó „tespedő”, semmit produkáló „modern” elem. Majd megbolondul egy kis méltóság vagy rendjelért. E téren a megkülönböztetés iránti törekvés vad fanatizmussal dolgozik. Pedig valamikor nem is látták szívesen azt, akinek ordója volt. Többnyire német inasok hordották. A címekért is vesznek meg az emberek. A tekintetes, nemzetes cím már nem is számít. Az előkelőség a nagyságos titulussal kezdődik, melyet valamikor az erdélyi fejedelmek viseltek. Kérem azonban az ordós és a mindenképpen distingvált urakat, hogy ne tekintsenek valami kiengesztelhetetlen ellenségüknek, mert nem az ordóra, hanem az ordó adományozása, hajhászása körül tapasztalható visszás állapotokra vonatkozik a kritikám. Én ugyanis mindig számítottam az emberi természettel. Érzéki lények lévén, az elismerést, a tiszteletet külsőleg szoktuk kifejezni. Az ordók alapítása és osztogatása magában természetes dolog. Ha a fejedelmek dominiomokat nem adományozhatnak, mint hajdan, nyujtsanak más módon elismerést — az igazi érdemnek. Találja meg a jó a maga jutalmát és ez buzditólag hasson gyermekeire, embertársaira s általában mindazokra, akik nem arra pályáznak csupán, hogy 5-6 tál ételhez juszanak, hanem a közérdek munkájából is becsületesen kiveszik a részüket.

Az érdemrendek odiuma abban áll, hogy ezeket igazi értelműk és rendeltetésüktől eltérőleg olyanoknak is osztogatják, akik meg nem érdemlik, sőt valami hitvány lakáj-szolgálat fejében hordják tenn az orukat és az ordókat. Nevetséges

az is, mikor egyesek azért kapnak ordókat, mert különös helyen teljesítenek jól fizetett szolgálatot. Az udvari kocsisok, a paloták kapusai, ajtónállók, vasúti főnökök stb. mellén-vállán csörömpölnek az utazó fejedelmektől kapott rendjelek. Csömört is kaphat tőlük az ember, mikor látja őket... Istenem, hány ismert és nem ismert vagy megnevezhetlen uton törtetnek az emberek, hogy hiuságból megszerezzenek, ha kell pénzért is, egy-egy ordót. Ilyenkor persze, csak haszontalan kis fityegő portékává lesz az érdemkereszt, mert viselőjüknél hiányzik az érdem. Legfőleg egy-egy házi keresztet érdemelnének, még pedig a javából...

Az ordók történetében sokszor derűs epizódok jönnek elő a véletlen folytán. 1889-ben a persasah Budapesten járt. Merre megfordult, fényes kísérete csaknem szórta az ordókat. Egy alkalommal a Margitszigetről visszatérve, több ordót elhullattak. Mikor a rendőrök figyelmeztették erre a sah embereit, ezek intettek, hogy tartsák meg maguknak a földről felszedett ordókat. Van is Budapesten anynyi persasah zsuzsu, mint a szemét.

Thaly Kálmán is meg járta az ordóval. Valamelyik országgyűlésen beszédet tartott, melyben I. István királyt emlegette s mint nyakas kálvinista protestált a „Szent” jelző ellen. Évek múlva a véletlen úgy hozta, hogy a király a jeles historikust éppen a Szent-István rend valamelyik keresztjével tüntette ki. Így tehát a kálvinista kuruc mellére került a kereszt — még pedig kétségtelenül nem az I. István, hanem Szent-István keresztje...

A székely iparról.

Sümei Vilmos országgyűlési képviselő, a képviselőház novemb. 30-iki ülésén, általános figyelem mellett a következő beszédet tartotta a magyar ipar érdekében:

T. ház! Nagy élvezettel hallgattam Tutsek Sándor t. barátomnak és képviselőtársamnak szombati fel szólalását, melyben ékes szavakkal ecsetelte azt az akciót, melyet meg kellene, hogy indítson a kereskedelemügyi kormány a magyar ipar fejlesztése érdekében; különösen kiemelte a háziiparnak fontosságát és örömmel hallgattam beszédének azt a részét, a midőn a magyar ipar

fejlesztésének helyrajzi viszonyait fejtegette és kijelentette, hogy nemzeti szempontból sokkal célszerűbb volna Felső-Magyarország határszéli helyei helyett az erdélyi részekben gyárakat alapítani. Magam is abban a véleményben vagyok, hogy ha nemzeti szempontból Erdélynek azon részeit, a hol a magyarság elszigetelten lakik, nagyobb gyártelepekkel fogjuk fejleszteni, az az elszigetelt magyarságot meg fogja erősíteni és ez a nemzeti szempottnak erős vára lesz.

A magam részéről minden esztendőben megragadom az alkalmat, hogy hazánknek legsajnosabb, leggyászosabb olvasmányát, a magyar statisztikai közleményeket ismertesse. Igaz, nemcsak azért mondom ezt el, hogy a t. háznak és képviselőtársaimnak figyelmét felhívjam erre a szomorú statisztikára, hanem azért is, hogy ismertesse itt a magyar társadalomnak ezt a legnagyobb bűnét, legnagyobb mulasztását, leg-hazafiatlanabb dolgát, a melylyel lehetővé teszi azt, hogy bár Magyarország a világnak Kánaánja, a melyet az Isten minden széppel és jóval megáldott, a hol természeti kincsekben oly nagy a gazdagság, mint talán sehol Európában, vagy az egész világon, a hol megterem minden, a mi az embernek szükséges, mégis valóságos öngyilkos politikát követ a magyar társadalom.

Bátor leszek a t. ház figyelmét pár pillanatra igénybe venni, hogy a minden szónál nem szebben, hanem csunyábban beszélő statisztikát felolvassam.

A statisztikai közleménynek hivatalos kiadása szerint 1882-ben — hogy csak kerek számot mondjak — 875 millió, 1883-ban 947 millió, 1884-ben 960 millió, 1885-ben 897 millió, 1886-ban 832 millió, 1887-ben 869 millió, 1888-ban 893 millió, 1889-ben 919 millió, 1890-ben 971 millió, 1891-ben 1005 millió, 1892-ben 1038 millió, 1893-ban 1027 millió, 1894-ben 1092 millió, 1895-ben 1088 millió, 1896-ban 1096 millió, 1897-ben 1107 millió, 1898-ban 1194 millió, 1899-ben 1198 millió, 1900-ban 1110 millió, 1901-ben 1147 millió, 1902-ben 1158 millió, 1903-ban 1215 millió, 1904-ben 1328 millió, 1905-ben 1363 millió, 1906-ban 1555 millió, 1907-ben 1654 millió korona volt a behozatal Magyarországon. Az 1908. évi statisztika természetesen még nincs befejezve, de már az eddigi nyolc hónap, a melyről statisztikával rendelkezünk azt mutatja, hogy az első nyolc hónapban, tehát januártól — augusztusig 1.109.009.719 korona, sőt ha még ezen arányban hozzá-

számítom a következő négy hónapot, akkor még annál is sokkal több lesz a behozatal, mint az elmúlt 1907. esztendőben.

Bátor leszek még egyetlenegy telt felolvasni, hogy t. i. ebből a rengeteg behozatalból Ausztriára mennyi esik az utolsó 5 esztendőben: 1903-ban 924 millió, 1904-ben 989 millió — mindig kerek számokban beszéltek — 1905-ben 1008 millió, 1906-ban 1195 millió és 1907-ben 1272 millió volt Ausztriából a behozatal.

Már most veszem először azt, hogy 25 esztendőn keresztül ez a behozatal 875 millióról 1652 millióra emelkedett, tehát 25 év alatt kétszeresére és méltóztassék még figyelembe venni azt is, hogy két évvel ezelőtt nagy nemzeti felbuzdulásunkban megalapítottuk a Tulipán Véd-egyesületet és dacára ezen nagy nemzeti felbuzdulásnak, ezen két év alatt több száz millióval emelkedett a behozatal, a melynek vagy 80 százaléka Ausztriára esik.

Hogy még azt is igazoljam t. ház, hogy olyan árucikkek, amelyekre egyáltalában minálunk szükség nincsen, — mert lehetséges, hogy egyes műszereket vagy más technikai dolgokat eddig még nem gyártanak Magyarországon, lehetnek gyógyszerek vagy gyógyfüvek, amelyek tényleg nincsenek még nálunk meghonosítva — de mondom, hogy a mindennapi élelmészeti cikkek, italra és eledelre szolgáló cikkek, melyek őrési a behozatal, arra nézve csak azt az egy szomorú tényről kell konstatálnom, hogy Budapesten a legtöbb előkelő vendéglőben nem kapni magyar gyártmányú sört. Pedig 1907-ben 4 505,890 korona értékű sört hoztak be, a mihez mindjárt hozzátesszem, hogy 1906. esztendővel összehasonlítva, itt majdnem egy millió koronát mutat a behozatal emelkedése és ebből a 4 505,890 korona értékűből 4 321,000 korona Ausztriára esik.

Tudjuk, t. ház, hogy Magyarország a világ egyik legnagyobb bortermelő állama. És mit mond a statisztika — nem is szólva palack- és pezsgőborokról, a melyeknél a behozatal 1 079,000 koronát tesz ki, de maga a hordóban való bor behozatala 11 458,341 koronát tett ki 1907-ben. És ki hinné t. ház, hogy ebből a 11 458,341 koronából a melyet hordókban hoztak be Magyarországra Ausztriára éppen 11 336,850 korona esik.

Itt van t. képviselőház az ásványvizek kérdése. Tudja mindenki az országban, hogy nincsen a világon egyetlenegy olyan állam, a mely olyan gazdag volna ásványvizekben, mint Magyarország. A Székelyföldön is kitünő vizek találhatók; nem is szólva a Borszéki, vagy Málnási forrásról, de tömegtelen sok mindenféle ásványvizünk van és mégis ebből a cikkből magából Ausztriából 1,690,536 millió korona értékűt hoztak be Magyarországra.

Ott vannak továbbá t. ház a süteményfélék, a tea- és kétszersültök, a melyekből a tavalyi esztendőben 3,666,240 korona értékűt hoztak be Magyarországra és jöllehet, sehol a világon sonkát és hasonlónemüket nem gyártanak olyan minőségben, sehol a föld kerekén, mint nálunk, egyedül sonkából 3,032,024 K

értéket hoztak be Ausztriából. Szinte hihetetlen, de a sajtól is a múlt esztendőben 3,194,683 korona volt a behozatal.

Nagyon, de nagyon szeretném, ha nemcsak t. képviselőtársaim vennék ezeket a szomorú statisztikai adatokat tudomásul, hanem meghallaná az egész ország és addig is, a míg az önálló vámterület talán segíteni fog ezen a nyomorúságunkon, a magyar társadalom végre emberelje meg magát és állítsa fel a vámsorompót minden ember a maga háza küszöbén. (Élénk helyeslés.)

A tulipán viselése egymagában nem jelent semmit. Magam vettem részt egy nagyon tiszteletreméltó férfiu ünnepeltetésén, a mikor a lakomán az ünnepeltén kívül pár száz jó magyar ember volt jelen. És meggyőződtem arról, hogy egyetlenegy ott megjelent magyar polgáron magyar szövetű ruha nem volt, sőt ellenkezőleg mind a leghitványabb brünni posztóból készült és annak tetejébe francia pezsgővel ünnepelték a magyar ipar bajnokát. Ezek elszomorító dolgok, a melyeken segíteni kell.

Még egy körülményt kívánok különösen a t. kereskedelmi kormány figyelmébe ajánlani és ez a szomorú körülmény az, hogy Magyarországon a papirbehozatal milliókra és tíz milliókra rug, sőt mi több talán el sem hinné senki, hogy az ugynevezett végnélküli rotációs papírt, a melyen a napilapokat nyomják, Magyarországon két esztendője nem is gyártanak. Két gyárunk volt, a hermanni, vagy a hogy régebben nevezték hermaneci és péterfalvi, a mely ezt a papírt gyártotta. Az egyiket elnyelte — hogy így fejezzem ki magamat — egy budapesti bank, a másikat elnyelte egy részvénytársaság, a melynek bécsi nagy urak a részvényesei, a Schlögelmühli papírgyár. A mai napon tehát egyetlen iv ilyen rotációs papírost nem készítenek Magyarországon és az elmúlt esztendőben ebből az egyetlenegy iparcikkből 5,045,964 korona értéket hoztak be Magyarországra.

Azt hiszem a kereskedelemügyi kormánynak különös figyelmébe ajánlhatom ezt a körülményt, hogy a magyar iparfejlesztési célokra milliókat áldozunk, legalább az a szegénye ne legyen meg az országnak, hogy a sajtó, a melynek legnagyobb része végre is nem tisztára üzleti célokat követ, hanem pártolni köteles minden szépet, jót és hazafias, legalább ne legyen kénytelen ezért a papírért külföldre fordulni.

T. ház! Azt hiszem ezek a számok mindennél csunyábban beszélnek. A magyar társadalmat fel kell rázni abból a letargiából, a melyben eddig volt, mert habár én a közjogi programot mindenek fölé helyezem, mégis azt mondom, hogy manapság a XX. században nagyon, de nagyon rá kell tértünk a kenyérkérdésre, mert hiába, éhes embert nem lehet rákényszeríteni hazafias cselekedetre, kenyeret pedig csak úgy adhatunk az embereknek, ha önmagunk megbecsüljük a munkát, a munkást, az iparost, a kereskedőt. Mert a magyar társadalomnak legnagyobb bűne, a mint egy alkalommal igen szépen kifejtette az előadó ur, Nagy Emil t. barátom, hogy nem becsüli meg méltóképpen a magyar

iparost, a magyar kereskedőt. Hát hogyan legyen kedve annak a magyar úriembernek a gyermekét iparra, munkára és kereskedelemre oktatni, ha azt kellőképpen meg nem becsülik?

Én nagyrabecsülöm a kereskedelemügyi kormányzat minden törekvését, amely az én meggyőződésem szerint is azon igyekszik, hogy Magyarország közgazdasági függetlenségét megteremtse és én azt hiszem, hogy a magyar parlament többsége ebben tántoríthatatlanul megállja helyét. Azt hiszem, hogy ha ezen a ponton hűtlenség leszünk elveinkhez, programunkhoz, akkor többé ebben az országban soha közgazdasági önállóságot megteremtteni nem tudunk. Ma a függetlenségi párt többségben van; ennek a pártnak programjában van mint kardinális programpont Magyarország közgazdasági önállóságának a megteremtése. Addig is tehát, míg elkövetkezik az idő — mert fájdalom, közel tíz évnél kell addig elmúlnia — a mikor a gazdasági önállóság törvényes módon megalkotható lesz, addig is Magyarország gazdasági függetlenségének, az erre való törekvésnek első alapfeltétele az önálló magyar jegybanknak felállítása kell hogy legyen. Hiszem, hogy a függetlenségi pártnak egyetlen tagja sem fogja ezen alapvető elvnek támogatását, megtagadni, amely régi programpont; hiszem, hogy vezéreink: Kossuth Ferenc és Apponyi Albert, a kik ismételtel kijelentették, hogy ezekhez a feltételekhez minden körülmények között ragaszkodnak, inkább ott hagyják helyüket és az egész függetlenségi párt is inkább ellenzékbe megy, semhogy ezeket a kérdéseket meg ne valósítsa.

Ebben a meggyőződésben elfogadom a költségvetést (Élénk helyeslés a baloldalon. A szónokot üdvözlük.)

Gazdakörök rovata.

„Székelykereszturvidéki Méhészkör.”

„Segíts magadon és az Isten is megsegít!” mondja a példaszó. De hogyan segítsünk? Ugy hogy egyesüljünk, mert egyesülésben rejlik az erő. Ez ma a jelszó világszerte! Ez igazság mellett tanuskodik legerősebben azon példaadó kis rovarok társas élete is, amelyeknek neve alatt a „Székelykereszturvidéki méhészkör” létesült és amelyeknek munkásságát hasznára akarja fordítani. Igen, mert a méhek társas lények és mindnyájan munkálkodnak egyért az egésznek, a méhcsaládnak fennmaradásáért.

E társaságban élő kis rovarok valóban megérdemlik, hogy őket szaporítsuk, mert a rovarok közül csak a méh van az emberek számára teremtvé. Ezek összegyűjtik a legédesebb, legfinomabb és legegészségesebb nedvet, a mézet ők csinálják, a lépépterményt és vele együtt a viaszat az életben való ezerféle felhasználásra. A munkát serényen folytatják, művüket befejezik, rendezett állami életben élnek, házi dolgaikban tanácsot tartanak, csapatonként vezetők vannak és ami legjobban bámulatra gerjeszti az embert, szigorú, erkölcsi szokásaik; ebből láthatjuk

azt, hogy mily fenséges a természet, hogy ugyszólván ezen állatka életében valami összehasonlíthatatlant hozott létre.

Melyik idegzetet, melyik erőt hasonlíthatjuk össze ilyen tevékenységgel és szorgalommal, de valóban melyik embert annyi belátással, tevékenységgel és öntudatos gazdálkodással?

Valószínűleg abban áll fölényük, mert semmi mást nem ismernek, mint mindent a közösért.

A föntiekből látható, hogy a méh mily hasznos és példaadó társaslény. Megérdemli tehát, hogy okszerűen szaporítsuk és magunkra nézve jó védelmezővé tegyük s ily módon is szaporítsuk a bevételeinket, melyek annyira terhelve vannak mindenféle kiadással. A vidékünk és éghajlatunk a méhtenyésztésre kedvező, mi sem gátolhat tehát, hogy ezt gazdaságunkba felvegyük.

Üzzük tehát kedvteléssel a méhészetet, mert a méhészkedésből kétszeres haszon van; az egyik az anyagi haszon, melyet a méz- és a viaszból nyerünk, a másik a szellemi haszon, mert a méhek szorgoztatnak és gondolkodni tanítanak. Felkeltik a kíváncsiságunkat, érdeklődésünket titkos és példaadó életük iránt. Ez által méhészeti munkák olvasására ösztönöztetünk, hogy tudásunkat bővítsük.

Méhészkedjünk azért is, mert a méhesben a kis méhek zűmmögése közepette édesebb a pihenés, mint a korcsma szennyes, romlott levegőjében s a pénzt — mit a korcsmában meginnánk, inkább fordítsuk méhkaptárak és hasznos könyvek vásárlására; az időt pedig mit elfecsérelnénk, a méhek gondozására és kaptárkészítésre.

A székely földmives gazda eddig is kellő szeretettel méhészkedett, de nem okszerűen s e miatt haszna sincs a méhészkedésből. A hasznot rendszeren elviszi a méhszedő és musztikás. Nincs haszna azért, mert még ma is szívvel, lélekkel ragaszkodik az ő parasztszokásos méhészkedéséhez, érvelvén azzal, hogy az sokat ereszt és ha egyszer a rajt befogja a méhészt, többet nem kell bibelődni vele s még eladni is jut egy-egy kosárral.

Az ilyeneknek szolgáljon tanulságul az alábbi esemény. Egy falusi emberrel 1901. év őszén hat család méhet vásároltunk, ő is hármat és én is. Én áttértem a műméhészetre, ő megmaradt a régi parasztkasainál. Nekem ma van 12 drb mű és 6 drb parasztkasban levő méhcsaládom. Az évi bevételem 1902. évtől fogva 10 és 40 korona között váltakozott és méz is volt és van mindég a ház szükségletére.

A parasztkasos méhésztársamnak ma van négy család méhe, mézet még nem kóstolt tőlük, hanem annál több lépett adott el a musztikásnak. A mikor szóba állunk, mindig azt veti a szememre, hogy miattam nincs szerencséje, az én méheim elhordják az övét. Én meg eleget mondom, hogy nem ott van a baj. De sajnál egy pár koronát egy jó méhkaptárért. Azonban az Úrnak 1908. évében is még így vélekedik igen sok székely: jobb haladni mint maradni.

A méhészet terén látva a székely földmives gazdának ezt az igazán

Legszebb kivitelben, ugyanott

Kobrak-cipők

Leszállított árban kaphatók.

ódsdi maradiságát, Dorner Béla székelvöldi kirendeltségi intéző és Boco-nádi Szabó Imre a gazdasági intézőség méhésztanára azon nemes gondolatra jöttek, hogy a székely embert a régi, célszerűtlen parasztkasos méhészetről az okszerű műméhészetre térítik és abban nevelik, neveltetik, mert hála Darányi miniszternek, a székelyek között is vannak már méhészeti tanfolyamot végzett méhészek, akik a méhészetnek úgy az elméleti, mint a gyakorlati részéből és a kaptárkészítésből oktatást nyertek. Tehát mi sem állja útját az okszerű méhészet terjesztésének.

Ez igazán nem és jó cél elérése végett arra kértek fel, hogy a méhészet iránt érdeklődő székely földmivesekből alakítsunk egy méhészkört, amelynek eredményeképp f. évi november hó 21-én Székelykeresztúron a méhészkör megalakult.

A címe: „Székelykeresztúrvideki méhészkör“, elnök: Kozma Miklós, helyettes elnök: Száva Mihály, jegyző: György Károly, pénztáros: Szabó Mózes.

Vajha a méhészkör megfelelhetne kitűzött céljának, hogy az okszerű méhészet a székely földmivés gazdának hasznára lehetne.

Adja Isten, hogy úgy legyen!

Kozma Miklós.

Előfizetési felhívás.

Az új év kezdetén lapunk a XV. évfolyamába jut.

Egy vidéki lap életében ez jelentékeny számot jelent, kivált a mai korban, midőn lépten-nyomon új lapok keletkeznek, melyek az első év végéig is alig képesek életüket tengetni; hogy lapunk a közönség szeretetében, támogatásában idáig eljuthatott, legkésebb bizonyítéka annak, hogy nemcsak pusztán hézagot pótol, de irányával, tendenciájával, tartalmával becsületesen részolgált meggyünk legszélesebb rétegeinek elismerésére és ha ezt az új évfolyam kezdetén is képesek leszünk magunknak biztosítani, akkor buzgó igyekezetünkért, odaadó munkásságunkért bőven megleszünk jutalmazva.

A másfélvezetes évfolyamra a fővárosi, helybeli és vidéki munkatársak olyan diszes névsorát toboroztuk magunk köré, mely magában elég biztosítékot nyújt arra, hogy lapunk a politika, társadalom, ipar, kereskedelem gazdaság, — megyei és városi ügyek terén, minden vele szemben támasztott magasabb igénynek is képes lesz megfelelni.

Visszonásul nem kérünk egyebet, minthogy méltányolják és támogatásuk törekvéseinket érdeme szerint és a régi nagyrabecsült előfizetők igyekezzenek minél szélesebb körben lapunkat ismerőseik és barátaik pártfogó figyelmébe ajánlani és terjesztetni.

Az előfizetési árak a régiékné maradtak és a lap homlokzatán olvashatók.

Hazafias tisztelettel:

a „Székely-Udvarhely“ szerkesztősége és kiadóhivatala.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Rp. Keserű labdacok a Bömbölde** részére.

Sign: Hetenként egy adag.

Nincsen nálunk szegény ember, A ki panaszkodni is mer, Hisz a szegények javára Nyakig vagyunk mulatságba.

Előadás, fillérestély, Tánemulatság, teaestély, Ebből tán jut nemcsak ruha Meleg leveske is néha.

Nincs hát okunk busulásra, Panaszra és jajgatásra, Az asztal bő hulladéka Eljut a szegény kunyhóba.

A koresmáros meleg szíve Megezik az ily beszédre; Teringettét, ez nem elég Adakozzunk külön is még, Mert nagy baj ám a szegénység... Dr Veritás.

— **Esküdtbírói elnökjelölés.** A marosvásárhelyi kir. ítélőtábla elnöke az 1909. évre a székelyudvarhelyi kir. törvényszéknél szervezett esküdtbírói elnöknek Dr Bodolla Gábor kir. törvényszéki elnököt és állandó helyettesül László Domokos kir. táblabíró jelölte ki.

— **Kirendelés.** Az igazságügyminiszter a helybeli kir. törvényszék területére vizsgálóbírónak Göllner Béla törvényszéki bírót és állandó helyettesül Mihály János törvényszéki bírót rendelte ki.

— **Tanfölgyelők visszahelyezése.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Kuliszky Ernő kir. tanfölgyelőt vármegyéinkből Borsódvár-megyébe és onnan Hidvégi Benő kir. tanfölgyelőt vármegyéinkbe helyezte volt át. Miután azonban egyik vármegyének sem váltott volna előnyére ezen áthelyezés, a miniszter az illető kir. tanfölgyelőket visszahelyezte előbbi minőségükben, vagyis meghagyta mindkettőt jelenlegi állomáshelyén.

— **Rendben van a hadsereg.** A hadügyminiszteriumban összeállították az idei sorozás eredményét és ez a közelmúlt után meglepően jó; rendkívül sok a szolgálatra alkalmas utonc. Az idén tehát betöltötték a honvédség létszámát is s a mult évi hátralékot szintén pótolhatták.

— **Halálozás.** Özv. Nyiri Lajosné, született Korányi Emma, Dr tocsvai Korányi Frigyes báró főrendiházi tag testvére, folyó hó 1-én elhalt hetven esztendőskorában Budapesten. Mely részvételt vettük a köztszeteletben állott nagyszony haláláról szóló gyászjelentést annál is inkább, mivel az elhunytban lapunk főszerkesztője feleségének fivére: Tükör Győző okl. gépész-mérnök szeretett anyósát veszítette el.

— **A polgári önképző és segélyző egyesület** 1908. december 8-iki fillérestélyének műsora: 1. Burger Arthur tanár felolvas. 2. Scheffrának Josefín monologot ad elő. 3. hegedű-szóló Barcsay Béla által. 4. Ferenczi Margitka szaval. 6. Pál Gyuláné énekel. Nyitányt és szünet közti zenerészeket a zenekar szolgáltatta. Rendezők: Fischer Ferenc r. b. elnök. Szemerjai Károly r. b. alelnök. Pál Annuska Basa Margit Virág Ferenc, Keszler Dezső.

— **Nagyszébenben** a tifuszbajrány oly nagyon pusztít, hogy a kórházakban minden hely be van töltve, sőt egy-egy ágyban több beteg is van elhelyezve.

— **Meghívó** a szt. ferencrendiek vezetése alatt álló róm. hath. elemi fiúiskola növendékeinek f. hó 8-án a főgimnázium tornacsarnokában a szegény gyermekek javára tartandó gyermek-estélyére. Műsor: 1. Elevation ou Communion Wilbachtól; harmoniumon előadja: P. Máthé Özséb tanító. 2. Riadó, Hortobágyi Józseftől; szav.: Baranyai István IV. o. t. 3. Egek ékessége, éneklő a kar. 4. Üzent az Ur, legenda Lévy Gy. tól; szav. Daróczi Dénes IV. o. t. 5. A kis vadász, trombitás honfi, huszár dal-egyveleg; éneklő a kar. 6. Az olvasó, legenda Rézbányai Józseftől; szav.: Kovács Miklós IV. o. t. 7. A csónakos, dal és kanon-egyveleg; előadja az énekkar három hangon. 8. A fehér rózsza születése, legenda Lévy Gyulától; szavalja: Virág Bálint V. o. t., az énekkar ezalatt éneklő: 1. Szent kegyelmed óh... 2. Az árvák anyja... 3. Adoremus... Harmoniumon játszik: P. Máthé Ö. 9. Nagyszönyünhöz, éneklő a kar. 10. A fogoly lengyel, Csengey Gusztávtól;

előadja: Kókai Jenő V. o. t., Kelemen Sándor IV. o. t., Pék József V. o. t., Bokor Dénes VI. o. t., Balázs Ernő V. o. t., Csomor József V. o. t., Kis Dezső IV. o. t., Gáspár János IV. o. t., Kórodi Jenő V. o. t., Orbán Antal, Göllner Ernő, Bokor János, Looz Richárd, Losdorfer Lajos III. o. t., Valtér Jenő V. o. t. 11. A huncut szeleburdi, vigjáték egy felvonásban H. S., M. Ö.; előadja Bagó Árpád V. o. t., Tózsér Béla VI. o. t., Tassaly Lajos III. o. t., Derzi Lajos IV. o. t., Walter Jankó VI. o. t. testvérek Csibi Lajos V. o. t. vendéglős, Székely József III. o. t. szolga, Pattantyus Árpád III. o. t., Szamai Pista II. o. t. testvérek. 12. Hunyadi-induló, előadja az érekkar. Belépti-díj tetszés szerint, az iskolába járó szegénysorsu gyerekek javára. Ne sajnáljuk filléreinket a legnemesebb, hazafias és leghumánusabb cél érdekében! Kezdeté este 7 órakor.

— **Erdélyrészi vásárok.** Vasárnap december 6-án Balázsfalva, Eczel, Fogaras. Kápolnokmonostor, Miklós-teleke, Petele, Szászváros, Torda, 7-én Apold, Körösbánya; 9-én Csikbánkfalva; 10-én Boicza, Nyárádszereda; 11-én Gyalu; 12-én Nagypold, Zám; 13-án Bethlenszentmiklós, Bözöd, Gyergyószentmiklós, Nagyselyk; 14-én Földvár.

— **Meghívó.** A vármegyei muzeum egyesület folyó évi december 8-án d. e. 11 órakor a vármegyeház kis tanácstermében rendkívüli közgyűlést tart (alapsz. 44. §), melyre a t. tagokat azzal a kérelemmel hívjuk meg, hogy a tárgy fontosságára való tekintettel szíveskedjenek minél számosságban megjelenni. Székelyudvarhely, 1908. december 2-án. Ugron Ákos elnök. Pálffy Aladár titkár. Tárnyaltatik: 1. A Székely Nemzeti Muzeum ig. választmányának emlékiratára és Udvarhelyvármegye alispánjának átiratára a választmány által beterjesztendő következő vélemény: „A törvényhatóság a Székely Nemzeti Muzeumnál már a multban szerzett tulajdonjogát jövőre is tartsa fenn és annak megerősítésére ajánlja fel a vármegye muzeumának anyagát és szavazzon meg annak fenn-tartására bizonyos évi segélyt.“ 2. A fennírt vélemény felett hozott határozat esetén a vármegyei muzeum egyesület ügyében esetlegesen szükségessé vált intézkedések megbeszélése.

— **Értesítések bélyegmentessége.** A végrehajtási törvény 31. szakasza alapján, a fennálló követelésekről tett bejelentésekhez csatolt értesítő-tervezeteket a járásbírósnál megteleztették és a pénzügyminiszterium is körrendeletileg elrendelte, hogy azokat — mint felzeteket kell belyegezni. A közigazgatási bíróság, ezzel szemben ítéletileg kimondotta, Teleszky Ferenc elnöklése és Sárffy Guidó előadása mellett, hogy ezek az értesítések bélyegmentesek.

— **Felülfizetések.** Részben a városi szegények javára rendezett műkedvelői előadás alkalmából felülfizettek: özv. Dr Szabady Ferencné 2 K, Paschek Viktor 40 f., N. N. 2 K, Sterba Ödön 2 K, Soha Aladár 1 K, N. N. 40 f. Fogadják a rendezőség halás köszönetét.

— **A vadászati jog megadóztatása.** A közigazgatási bíróság legközelebbi a következő döntést hozta: A vadászati jog, mint a földbirtokkal összekötött jognak a jövedelme, eredetileg és alapjában véve, a község birtokos lakosait illeti, és így mindaddig, a mig ez a javadalom az egyes lakosok között birtokarányban fölosztódik, — ez után járadék-adót kell fizetni. Ezt azonban csak az egyes lakosok fizetik, nem pedig a község mint testület.

Miklós napja.

Írta: Fülel Sz. Lajos.

Miklós napján hajnalban a sok gyermek-cipő ott sorakozik az ablakokban, hogy a szülői szeretet — Miklós püspök jóságos képében —

belerakja a különféle ajándékokat, csecsebecsüket.

Kedves gyermekeim! Elmondom most nektek, honnan ered ez a hagyományos szokás, mely azonban Székelyudvarhelyen — legalább az én kis legénykoromban — nem volt divatos.

Miklós, az áldottszívű püspök — ki ma Oroszország védőszentje — a harmadik század végén született. Mirában püspök volt, ahol jótékony-sága miatt általános szeretet környékezte. Életében igen sok jót tett. Ezt a szentéletű és jótéteményeit titokban gyakorló püspököt helyettesse választotta a szülői szeretet, hogy ajándékozásainak kedves, ti-tokzatos fényt adjon. Hogy pedig a rosz gyermekek megfenyítésének hatásosabb erőt adjanak, a kegyes püspök alakja mellé, megteremtették annak torzalakját, a Mikulást (Krampusz), ki már láncot zörget és megbünteti a rosz gyermekeket.

De hagyom a Krampusz-féle his-tóriákat. Beszélgessünk Miklós püs-pökről:

Volt egy derék püspök valamikor régen, Messze-messze innen, egyik szép vidéken. Hőfőhő szakállu, jámbor pátriárka, Ki szíve jóságát mindegyre kitárta. Hol bánat, szenvedés, szegénység jajgatott, Ez a szent férfiú odalátogatott. Örültek is neki a szegény emberek, Sovároga várták a jó kis gyerekek; Mert ahol megjelent a jámbor Atyuska, Volt ott báb, paripa, trombita meg puska. Hozott fájín cukrot, jóízű kalácsot, S osztogatta azt a sok üdvös tanácsot, Melyek nélkül, bizony, sokszor botorkálunk. Az erény útjára csak ritkán találunk. Századok eltelték s mégis minden ében, Egyszer ellátogat fényes köntösében. Eljött mi h o z z á n k is Miklós-nap or este L a c i és M a r g i t k a szívszorongva leste. A szent püspök aztán előttük megállott S reszketté ajkáról ilyen beszéd szállott: Állj elő Lacika, előbb veled végzek, Nyílt, őszinte vagyok, megmondom mit érzel Mikor felsorolom a sok helytelenséged, Szinte kedvem volna megpaskolni téged... Először lusta vagy, alig kélsz az ágyból, S mikor mozdani kell, futsz a mozdótálatól. Az imádkozást is mindegyre elhagyod, De ha kenyeret látsz, azt rögtön felfalod. Főleg ha bekenik jó baracklevárral, Vagy megpirítottan, a liba zsirjával. Kamrátkban a sok befőttet megennéd, Az iskolát pedig hájjal is bekennéd, Hogy valamiképpen felfalják a kutyák... Ilyen diákleány vagy te kicsi pupák! Aztán, ha új ruhát csináltatnak neked, Magadat te abban addig jól nem érzed, Amig egy-két nagy folt nem kerül reája, Mert örökké mászkál csintalan gazdaja. Láttalak minap is: iskolába men téll, Minden utcáskoron a kocskira lestél, Hátuljára másztál ennek is, annak is, Majd kisebb fiukra vertél, te kis hamis. Egy szó, mint száz, többet nem is mondok [ennél:]

Biz' a édes Lacim, jobb gyermek lehetnél!

Lásd, itt a kis hugod, ez a kis Margitka — Kinek a jósága manapság oly ritka — Szelid, engedelmes, áldottszívű gyermek, Ki által a szülők sok örömet nyernek. Takarékos, tiszta, rendszerető lányka, Iskolába menni — soh'se fáj a lába... Tavaly a püspök is azt mondta a vizsgán: Mint Irén, Iluska, oly aranyos kis lány! Én pedig azt mondom, akárci meglátja, Hetedhétországban sincsen neki párja! Így beszélt Szent Miklós. Aztán neki állott Rakosgatni kezdett, miket szem nem látott. Kipakolt sokmindent: cukorkát, kalácsot, Sok játékok között egy kicsi virgácsot. A virgácsot látva, kissé megszeppentem, Önkéntelenül is Lacira figyeltem...

Margit minden szépet kapott, Mert kedves volt, szófogadott. Laci szolgált egy virgácsra, S rágyújtott egy nagy sírásra...

Szamárköhögés

könnyen elmúlik a SCOTT-féle Emulsió használatára. Orvosok, bábák és szülők bizonyítják ezt ezer és ezer levélben.

A Scott-féle Emulsió

Az Emulsió vásárlásánál a SCOTT-féle mód-szer védjegyét a halaszt — kérjük figyelembe venni.

segít azért, mert első-rangu alkatrészei és az eredeti SCOTT-féle eljárás kiváló szerré tesz, sőt tápereje is első-rangu. Már az első adagtól csodálatosan javul az általános egészség.

Egy eredeti üveg ára 2 K 50 f.

Kapható minden gyógyszertárban.

KÖZGAZDASÁG.

Az Udvarhelyvármegyei Gazdasági Egylettől.

374—1908.

Meghívó.

Az udvarhelyvármegyei gazdasági egyesület **foljó hó 15-én délelőtt 10 órakor** a vármegyei ház kistermében közgyűlést tart, melyre az egyesület tagjai tisztelettel meghívattak.

Tárgysorozat.

1. Elnöki megnyitó.
2. Az 1909. évi munkaterv megállapítása.
3. Az 1909. évi költségvetési előirányzat.
4. A gazdasági egyesületek országos szövetségébe megbízottak választása.
5. Indítványok.

Szekelyudvarhely, 1908. dec. 5.

Az Elnökség.

Jegyzet. A tárgysorozat előkészítésére 14-én d. e. 11 órakor a vármegyei ház kistermében választmányi ülés tartatik, melyre a választmány tagjai meghívattak.

Kiadja: Betege Pál villam-motoros könyv- és újságkiadó intézete.

Olcsó áron eladó több mennyiségű alma és széna. — Értekezhetni: Kossuth-utca 95. sz. a.

Dr. Wagner Vilmos

Menthol sósborszesz, sóval a legjobb házi-szer, minden esetben a mikor sósborszesz használatára ajánlatos.

Kitűnő hatása. Egy üveg ára 1 K. Kapható a legtöbb gyógyszertárban, drogeriában és fűszerkereskedésben vagy közvetlenül „Isten szeme” gyógyszertárban Teke (Kolozsmegye.)

Sz.: 11783—908. tkvi.

Hirdetmény.

Patakfalva község tagosítása folytán a község telekkönyvei átalakítottak s ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, amelyekre az 1886. évi XXIX. t. c. az 1889. évi XXXVIII. és az 1891. évi XVI. t. c. kkk. a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. t. c. ben szabályozott eljárás, a tkvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatott.

Ez azzal a felhívással tétetik közre:

1. hogy mindazok, akik az 1886. XXIX. t. c. 15. és 17. §-ai alapján, ideértve a §-oknak az 1889. 38. t. c. 5. és 6. §-ában és az 1891. XVI. t. c. 15. §-a) pontjában foglalt kiadásait is — valamint a 1889. XXXVIII. t. c. 7. §-a és az 1891. XVI. t. c. 15. §-a b) pontja alapján eszközölt bejegyzések vagy az 1886. évi XXIX. t. c. 22. §-a alapján történt törölések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési keresetüket hat hónap alatt, vagyis 1909. évi **junius hó 1. napjáig** bejárólják a tkvi hatósághoz nyújtásuk be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelté után indított törlési kereset annak a harmadik személynek a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett hátrányára nem szolgálhat.

2. hogy mindazok, akik az 1886. évi XXIX. t. c. 16. és 18. §-ainak eseteiben, ideértve az utóbbi §-nak az 1889. évi XXXVIII. t. c. 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is, a tényleges birtokosok tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, irásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1909. évi **junius hó 1-éig** bejárólják a telekkönyvi hatósághoz nyújtásuk be, — mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelté után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fognak.

3. hogy mindazok, akik a telekkönyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által nem különben azok, akik az 1. és 2. pontban körülírt esetekben kívül az 1892. XXIX. t. c. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogokat bármely irányban sértve velük, ideértve azokat is akik a tulajdonjogarányának az 1889. évi 38. t. c. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1909. évi **junius hó 1. napjáig** bejárólják nyújtásuk be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmúltá után az átalakításkor közbejött téves bevezetésből származó bármilyen igényeiket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvényrendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azokat a feleket, akik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszerűen másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Szekelyudvarhely 1908. november 22-én

GYARMATHY.
kir. törvényszéki bíró.

TÖRLEY PEZSGŐ
CASINO
TALISMAN
GRAND VIN

Eladó három szekér széna, egy szekér sarju — jóminőségű — Szabó Mózes tanítónál Homoródszentpálon.

FOGORVOS PERL JÓZSEF

American Dentist

megérkezett Székelyudvarhelyre, hogy a megkezdett fogorvosi munkákat befejezze.

Melegfürdő.

A Gergely fele sósfürdőn november hó 23-tól kezdve **minden héten háromszor: szombaton, vasárnap és hétfőn meleg fürdőt** lehet kapni. Egy kad fürdő ára 1 korona. A n. é. közönség b. támogatását kéri teljes tisztelettel: **Mátéfy Lidia**, fürdőbérlet.

BOR!

Fernengel Gyula székelyudvarhelyi bornagykereskedőnél

a legjobb minőségben, nagy választékban és legelőnyösebb árak mellett nagyban és kicsinyben kapható.

Névjegyek, Meghívók, Eljegyzési és Esküvői valamint gyászjelentések.

ugyisint mindenféle könyvnyomdai és könyvkötői munkákat ízléses kivitelben, gyorsan és pontosan készülnék.

Betege Pál

villamos tüzemre berendezett könyvnyomdát és könyvkötő-intézetet Székelyudvarhelyt, Kossuth-utca 31. sz. alatt.

Vidéki megrendeléseket azonnal intézi.

Pályázati hirdetmény alsófoku ipar- és keresk. tanítói állásokra.

A székelyudvarhelyi alsófoku ipar- és kereskedő iskolánál megüresedett összes tanítói állásokra pályázatot hirdetünk. És pedig az ipariskolához 4 közismereti és 2 rajztanítói; a kereskedelmi iskolához 2 közismereti tanítói állásra, melyek közül egyik nyelvészeti a másik számtani szak. Heti órák száma: az ipariskolánál 4—4 óra, a rajzórak 6, illetve 3 óra; a keresk. iskolánál 6—6 óra. Javadalmazás heti 1 óránként 80 korona a városi pénztárból félévi utólagos részletekben. Az igazgatói állás a megválasztott tanítók sorából töltetik be, kinek javadalma évi 300 korona. Pályázhatnak azok a tanárok és tanítók, kik a Tanoncskolai Szervezeti Szabályok 1893. évi 54. illetve 57. §§-ában körülírt minősítéssel bírnak. A pályázók kellen felszerelt kérvényeiket a székelyudvarhelyi alsófoku ipar- és keresk. iskolai bizottsághoz intézve **f. évi december 15-ig** Persián János isk. biz. elnökhöz nyújtásuk be.

Grébel László
cukrászdájában
(Bethlen-utca 1. szám alatt, a kir. törvényszékek szemből) kaphatók saját készítményű legfinomabb édes és sós tea-sütemények, valamint saját gyártmányú finom cukorkák és mindennemű friss sütemények.

Védjegy: „Horgony”

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

pótlék

egy régióknak bizonyult háziszser, mely már sok év óta legjobb fájdalomcsillapító szernek bizonyult **köszvénynek, oszúknál és meghűléseknek, bedörzsöléséppen használatra.**

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatossá legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el, mely a „Horgony” védjeggyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben K—80, K1.40 és K2.— és úgyszólván minden gyógyszertárban kapható. — Főraktár: **Török József** gyógyszerésznél, Budapest.

Dr. Richter gyógyszerháza az „Arany oroszlánhoz”, Prágában, Elisabethstrasse 5 neu. Mindennapi szétküldés.

Udvarhelyvármegye Székelyudvarhelyi járás főszolgabírája.

2799—908. sz. szám.

Haszonbérleti hirdetmény.

Kápolnásfalu község tulajdonát képező „HOMORÓD” gyógyfürdőt a hozzá tartozó területtel, meleg és hideg fürdővel, az vóvizek szakad és díjtalan használatával, a fürdő és laképületekkel s azoknak összes felszerelésével, jégveremmel, a koresma és vendéglővel Kápolnásfalu község házában 1908. évi december hó 14-én d. e. 10 órakor kezdődő nyilvános árverésen 1909. június 1-től 1912. évi szeptember hó 1-ig terjedő időre haszonbérbe adja.

Amennyiben az együttes kiadás nem sikerül, tulajdonos község, a vendéglőt és koresmaházat külön-külön is bérbeadja.

Részletes feltételek alólirott főszolgabíróval és Kápolnásfalu község előjáróságánál megludhatók.

Szekelyudvarhely, 1908. november 28.

Dr. Demeter Lőrinc,
főszolgabíró.